

[Ømann.]

tive rente, men hvad angår fradrag af kurs- tab, så tror jeg nok, finansministeren vil sige stop — og her er jeg da enig med ham — og påstå, at kurstabet er en etablerings- eller en kapitaludgift. Vel, nogle af disse præmier og kautionsydelse er vel også etablerings- og kapitaludgifter, så vi er altså inde på lidt af en glidebane, og det bliver lidt svært at lave skatteteori herefter på dette område. Jeg kan ikke lade være med at mindes al den energi, der i sin tid blev ofret på at sondre mellem afbetalings- tillæg og egentlige renter, og jeg kan heller ikke tilbageholde en bemærkning om, at der lige for tiden vel nok var mere grund til at indskrænke fradragsretten for disse låne- ydelser end til at udvide den. Men, som sagt, det skal indrømmes, at der er et prak- tisk behov for ikke at sondre mellem disse ydelser, og så er forholdet vel det, at de fleste af disse ydelser nok på den ene eller den anden måde er trukket fra i forvejen.

Det er blevet omtalt, at udskiftning- en af skatterådsmedlemmer er foreslået udskudt et kvartal. Det kan der vel nok være behov for, for vi er jo efterhånden kommet temmelig langt frem, men jeg vil da gerne i udvalget have belyst baggrunden for denne udskydelse lidt nærmere.

Mit parti kan naturligvis tiltræde, at de i forslaget omhandlede sociale ydelser gøres skattefri, og også, at den særregel, der gjaldt for visse lotterigevinster, nu udgår; det er jo en frugt af skattefradagsreglens af- skaffelse.

Vi kan altså tilsige velvillighed over for disse forslag, men ikke velvillighed over for den skattesituation og den situation på boligområdet, som forslagene i og for sig er baseret på.

Sigsgaard: Forslaget går jo ud på at give ejerne af de nye parcelhuse samme stats- tilskud, som andre ejere har i form af skatte- nedsettelse, mest for de velstillede og mindst for de mindrebemidlede. Det er en logisk videreførelse af en asocial politik, som des-

være blev cementeret ved boligforliget imellem de gamle partier. Vi er imod bolig- forliget og kan derfor heller ikke gå med til, at det udvides til et nyt område.

Tværtimod er der behov for at tage det op til revision og rette nogle af dets værste skavanker og ikke mindst ændre skattefor- delen af parcelhusene, afskaffe den. Venstres forslag fra i sommer var jo ikke mange sure sild værd. Det var lidt af et paradeforslag, gik kun på ganske få rigmandsvillaer, som de er blevet kaldt her, men selvfølgelig var det alligevel et fremskridt. Men selv denne lille ændring, som man må formode at $\frac{4}{5}$ af folketingets medlemmer ville gå ind for — alle andre end de konservative — kunne venstre altså ikke få igennem. De konservative har endnu en gang sagt stop.

Det tilskud, som de øvrige befolknings- grupper yder til parcelhusejerne, er efter vismændenes beregninger 1.500 mill. kr. om året, og det er jo ikke småpenge. Begun- stigelsen stimulerer selvfølgelig jordpris- stigningerne og dermed inflationen. Den betyder nemlig, at priserne jobbes op. Skattefordelene kapitaliseres. Der er frem- sat en del forslag i tidens løb til løsning af det problem, og det ligger i hvert fald klart, at denne inflationskilde kan stoppes. Der er flere veje at gå, men hidtil er der ingen af de store partier, der har været til at rokke.

Endelig til sidst i forbindelse med op- hævelsen af § 7 A vil jeg tillade mig at kritisere, at lotterigevinster og præmie- obligationsgevinster kun beskattes med sølle 15 pct. Det forekommer mig at være et meget rimeligt krav, at gevinster, som er arbejdsfri indkomster, beskattes prin- cipielt lige så hårdt som arbejdsindkomster. Skatten kunne eventuelt fordeles over 3 år, man kunne sagtens finde en praktisk løs- ning på problemet.

Selv om ændringerne i forslaget over- vejende er konsekvensændringer, så er en del af dem konsekvenser af en lovgivning, som vi er imod, og dem kan vi selvfølgelig ikke støtte.